

2-га красавіца бераліні! пролетарыят дэманстраваў у Люстгар-
цене супроць фашыскага блёку, соцыял-фашыстаў, пралаяжымых
шлях новаму рэакцыйнаму ўраду.
Дзесяці тысяч дэманстрантаў нядвуххвілінна дэманстравалі сваю
гатоўнасць прыцягнуць барацьбу да нізрынудца панавання бур-
жуазіі.
На выхадзе выступленне тав. Наймана ў Люстгарцене.

Масовыя арышты ў Гамбурзе сутычкі рабочых з поліцыяй

БЕРАЇН, 15. У Гамбурзе адбыўся сход камітэту барадзбы з забаронай чырвонага саюзу франтавікоў. На сход пайшла поліцыя. Арыштавана 287 чалавек, у тым ліку 22 жанчыны. У часе ўзёзу арыштаваных за іх уступіліся рабочыя, наладзіўшыя дэманстрацыю сааіднасьці.

Адначасова ў Гамбурзе поліцыя за-
пала на фашысцкі сход, на якім
было арыштавана 168 чалавек. У
Магдэбургзе адбылася сутычка між
сходам беспарадоўных і поліцыяй,
якая імкнулася разгільдзі сход. Двое
беспарадоўных арыштавана. Некалькі
паранена.

Сутычкі індусаў з полідыяй

ЛЁНДАН, 15. Агенства Рэйтар паведамае: у Калькуце адбыліся сур'ёзныя тэракты Індусаў у поліцыі. Ранена 19 чал., якія наложаны ў шпіталь. Рух трамваяў у Калькуце адбыўся цалкам нармальна, але ў суправаджэння часнаў поліцыі. Дзець жалобы, устаноўлены нацыянальным конгрэсам па выпадку арышту старшыні конгрэсу Неру.

На вулицях гораду пабудаваны загараджэнні, якія перашкаджаюць трамвайнаму руху. Некаторыя трамвайныя вагоны былі падпалены. Поліцыя патрулюе па гораду ў броніраваных аўтамабілях. Становішча ў горадзе незвычайна напружанае.

Савецкая ўлада ў Фуцзянскай правінцыі

у рабнах, занятых чырвонымі атрадамі дзяржаўнымі і прыватнымі школы ператвораны ў школы ленінізму ШАНХАЙ, 15. Газета „Чайна Морнинг Пост“, якая выходзіць у Гунжэнгу, зазначае, што «ніўстойлівае дагэтуль палітычнае становішча правінцыі Фуцзянь дае магчымасць камуністам узмацняць сваю дзейнасць і замацоўваць свае пазіцыі». Па словах газеты, камуністы ўтварылі саветскі ўрад, улада якога распаўсюджваецца на раёны шырокай гарадоў заходняй часткі Фуцзянскай правінцыі.

Савецкі Урад рэарганізаваў свае войскі і сфарміраваў тры палкі. Газэта паведавала, што ва ўсіх раёнах, занятых чырвонымі атрадамі, дзяржаўныя і прыватныя школы ператвораны ў школы Ленінізму, у якіх выкладаюцца асновы камуністычнага вучэння.

Напярэдадні 1-га Мая

**ПАД СЪЦЯГАМ КОМУНІСТЫЧНЫХ ПАРТЫЙ СУСЬВЕТНЫ ПРОЛЕТАРЫЯТ
МОБІЛІЗУЕЦЦА ДЛЯ РАШАЮЧЫХ БОЕК З КАПІТАЛАМ**

Берлінські цэргібелі забараняюць удзел у камуністычных дэманстрацыях.—У Варшаве утвараюцца арышты за падрыхтоўку да 1-га мая.—Чэхаславацкія рабочыя будуць трантар для падарунку СССР

Нямеччына

Рабочия выйдучь на вулицу пад кіраўніцтвам кампарты і з яе лёзунгамі

БЭРЛІН. 15-4. Ужо некалькі неаднаў таму назад Берлінская арганізацыя кампартыі пачала кампанію па арганізацыі першамайскай дэманстрацыі на самым вялікім пляцу Берліну—Аст-гартене.

Берлінська організація соціал-демократичної партії абсурдила, що два тижні чинило заборону на демонстрації у Люстгартені. Берлінські поліцейські заборонили вийти на мітинг у Люстгартені, що забороняло вийти на мітинг у Люстгартені, що забороняло вийти на мітинг у Люстгартені.

Франция

Пад знакам рэволюцыйна- завання рабочых мас

НАРЫЖ, 14. Надрыхтоўка да
1-га мая, якая ішлася пад кі-
раўніцтвам камітэта штурмных
профсаюзаў, праходзіць пад імем

павышанай развіццываай актыўнасці рабочых мас. На мітынгу сацыялістых у вугільным басейне дэпартаменту Па-дэ-Кале прышло ня больш 300 чалавек.

У організованій компартійній констрелекстрації Удальнічага змив 3000 гарячою. Робочий викривав: «Няхай жыўдз саветы», «Далоў соцыял-фашыстых» занялі будынак біржы працы:

Польша

ВАРШАВА, 15. Газети повідомляють об арештах у Краківському виводстві 7 сувій в пахаришувкай да 7-га мая. Арештавано 17 чоловік на обвинувачуванню 7 комуністичнай діяльнєсці.

П. А. Б. Ш.

НЬЮ-ЁРК, 16-4. Мы паводомляем, "Дэйлі Уоркер" на канферэнцыі аднагога фронту Чыкага прысутнічала 148 дэлегатаў, якія прадстаўляюць 87 рабочых арганізацый. Канферэнцыя паставіла прыняць ідэю ў дэманстрацыяў і забастовках 1-га мая. Падобныя канферэнцыі адбыліся ў Інгстэўне і ў іншых прамысловых цэнтрах.

Полідія разагнала демонстрацыю піонэраў

ПЬО-ЕРЕ-АМЭРЫКА, 13. У чы
каго адбылася дэманстрацыя 30
п'іонеру, якія пратэставалі супроць
лікнеўняў улады забараніць орга
нізацыю юных п'іонеру. Паліцы
разганяла дэманстрацыю і арышта
вала 15 п'іонеру.

Гэраічная барацьба дзева
апрацоўшчыкаў

БЭРЛІН, 13. Забастоўка дрэва
апрацоўшчыкаў у Бадэне (Швайцарыя)
прадгавядае 7-мы тыдзень

Да сабастоўкі далучыліся каменшчыкі і наваўна прыбыўшыя з Бадэну беспрацоўныя будаўнікі, завашчаныя работу ў Базэлі.

10.000 рабочих удзельні-
чала ў мітынгах бастую-
чых будаўнікоў у Францыі

ПАРИЖ, 15-IV. Да бастуючых парыхскіх будаўніскаў далучыліся новыя групы рабочых, узяўшы на пакінутых пабудовых чырвоныя сьвідкі. У заадажаных бастуючымі мітынгах удзельнічала 10.000 рабочых. У стачалцы фонд прысылаюцца адпачыванні рабочых розных професій.

Ул. Маякоўскі

Поэта рэволюцыі

Памёр—сьмерцю нечаканай і бласэнсвай—вялікі рэволюцыйны поэт Уладзімер Маякоўскі.

Зусім нядаўна савецкай грамадзкасць адзначала дзясяцігоддзе яго літаратурнай і палітычнай дзейнасці. Злучэнне гэтых слоў дэклараваў Маякоўскі і яго творчасць.

У яго літаратурная работа была адна на службу рэволюцыі.

У апошнім свайм прадсмертным вершы Маякоўскі—як бы падводзячы вынікі 20 гадовай працы—пісаў:

Я подыму,
Как большевистский партбилет,
Все сто томов
Моих
Партийных книжек!

Усе гэтыя кніжкі—аб рэволюцыі, аб барацьбе, аб будаўніцтве.

У гады жорсткай вайны рэжым і шовіністычнага разгалу Маякоўскі—срод тых нямытых прадстаўнікоў інтэлігенцыі, якія выступілі супроць вайны.

У рэволюцыйны 1917 год ён супроць часовага ўрада, супроць «коаліцыі і лавары».

З першых жа дзён Кастрычніка ён, разбіваючы хваля сабатажу, абвясціў сабе прыхільніком савецкай улады і адным з сваіх свай талент на службу рэволюцыі, узяўшы на сябе самую патрэбную чарпавую работу.

Грамадзянскія вайны. Усе сілы кінуты на франты. Маякоўскі—у РОСТ—дзень за днём падзе масавую агітацыю, паказваючы ў чоткіх, кароткіх і ўдарных як эпігра, як вясняныя загады, лезуцах палітычную работу на стварэнне Чырвонай Арміі.

Вясняныя франты ўступаюць месца гаспадарчым, упадзіла НЭП, партыя гаворыць: Вучыцеся гаспадарыць, рэспубліка чысціцца ад франтовага бруду...

Маякоўскі піша «рэкламныя» вершы для Мосьсельпрому, плакаты супроць ашукі, і за чыстай тротуары, за глыбінную ваду. Гэта вядзеньніцкая ўвага да дробязей, да чарнавой работы, гэта ўпартая жаданне паставіць свае мастацтва на службу практычным інтарэсам класна-працоўшчыц праў уся творчасць поета. Маякоўскі арганізаваў адчуваў савецкую дзяржаву сваёй і на гэтым шыкаўся мажым дробязям, глядзеў на ўсё ня толькі з іскрым вокам поета, але і рашучым поглядам гаспадары.

Аднак, «дзёны» не засялілі галоўнага. Будаўніцтва дамоў і фабрык, не зліскай палітычнай барацьбы і класу.

Абавязанне класавай барацьбы ў краіне, вядзеньніцкая задача рэканструкцыі пераходу застаў непадрыхтаванымі многіх пісьменнікоў і поетаў.

Маякоўскі—адзін з першых і прарарыяў усяй—бачыць гэтыя глыбокія зрухі. Яго вершы 1928-29 году прысвечаны барацьбе з класавымі ворагам, кудалю і нязнамам, хлебзастаўкам, сацыялістычнай рэканструкцыі. Ён належаў да тых нямытых, якіх налічваюць у нас адзінакі поетаў, якіх заўсёды ішлі ў ногу з рэволюцыяй і ўсведамлялі не гіганцкіх маштабы.

Для Маякоўскага ніколі не стала пытаннем—прымае ён рэволюцыю,

альбо «я прымае». Адзіным вытаннем, якое яго цікавіла, было—як служыць рэволюцыі. З поўным правам ён гаворыў аб сабе:

Делами
Кровью
Строкою вот этою,
Нигде
Не бывший в найте,—
Я слышу
Возвонот красной ракетою
Октябрьское
Ружаное
И пропетое
Пробитое пулями знамя.

Гэты сцяг—быў яго сцягам. Ён не нагледу рэволюцыю

Ул. Маякоўскі.

«прыгожага лаліку», а ўдзяльніца ў барацьбе, чарпавой рабоце. Рэволюцыя не малявалася Маякоўскаму—«прыгожай незалежнасцю». Ён быў адным з байцоў на фронце, адным з муляраў на будоўлі.

Лепш, чым хто-небудзь іншы з прышоўшых да нас прадстаўнікоў інтэлігенцыі, Маякоўскі разумеў, што рэволюцыя—гэта рабочая класа і яе камуністычная партыя.

З 16 год даўна гаючы прантычнай рабоце партыі, ён апаў на лаву падсудных, а адтуль у турму. Усім я

дома, што, на будучы членам партыі, ён разглядаў усю сваю літаратурную дзейнасць, як дзякуючы партыі ў яе вядзеньнай рабоце. Не так даўно на адным з сходаў ён кінуў выразную рэпліку: «Маё перае аддаў на службу, на ўслужэнне большавіцкай партыі і савецкаму ўраду».

Цяжкасць—непазбежна ў нашай барацьбе—на выклікалі ў яго хістанні.

У апошні год ён блізка падшоў да камсамольскай партыі. У «Комсомольской Правде», шмат выступаў на рабочых сходах і на толькі як чытальнік свай твораў, але і як палітычны работнік, як абаронца генеральнай лініі партыі. Усёго некалькі тыдняў назад ён уступіў у РАПП.

Мы асуджам самагубства Маякоўскага, як ускры ўход з рэволюцыйнага наста.

Але біясенная сьмерць яго да таго ня выжыла з усім яго жыццём, так не мотывавана ўсёй яго творчасцю—да апошняга. Учора напісанага радкі, што адчуваўся ўсім ня толькі як трагічная памылка, але і як катастрофа, прычым якое трэба шукаць у тым, што перанесенай цяжкай хваробе.

Маякоўскі—поета, футурыст, «афэлан»—прышоў у рэволюцыйны свай лёсавы шлях, але ён ішоў у рэволюцыю ня толькі агульным шляхам.

Творчасць Маякоўскага мела вядзеньнае значэнне для нас—яго сучасніку. Вядзі—і шчыра дэклараваў на вышэйшай—яго ўплыў на нашых пралетарскіх поетаў і на ўсю сучасную пралетарскую літаратуру.

Памёр майстар пісьменніцкага цеху, істотны муляра сацыялістычнай будоўлі.

Яго жыццё, яго літаратурная дзейнасць былі прысвечаны выкаланню гэтай цяжкай задачы, большавіцкаму «прабудаўніцтву» нашай планеты. Яго кнігі—яе 100 томов моных партыйных кніжак—яшчэ паслужаць пралетарату і камуністычнай партыі ў той барацьбе, якую мы вядзем.

І хай помнім яму будзе «построенный в боях социализм». («Правда»)

Перадсьмяротны ліст Маякоўскага

УСІМ

У тым, што ўміраю, ня вінае нікога і, калі ласка, без палётак. Набожчык гэтага ня любіў.

Мама, сястра і таварыш, амбачце! Гэта ня спосаб (другім ня раю), але ў мяне выхадзіў няма.

Дзіця, любі мяне. Таварыш урад! Мая слязі—гэта Ліза Брык, мама, сястра і Веравіка Вітальдаўна Палонская.

Калі ты ўстроіш іх зноснае жыццё—дажуй.

Начатым вершам аддаю Брыкам, яны разбіраюцца.

«Как говорят—
«инжендер испорчен»,
любимая лодка
разбилась о быт.

Я с жизнью в расчете,
и не к чему переречь
взаимных болей,
бед
и обид».

Шчасліва заставацца.

Уладзімер Маякоўскі.

12 красавіка 1930 г.

Тав. ВАНН'аўды! Ня лічаце ма-
ладзунцам.

Сур'эца—нікога ня зробіш.

Прывітанне.

Брыкаву скажэце, што шкада—
зьяў адзунг, тро' было-б дасва-
рыцца.

У стане ў мяне 2.000 руб. Уплі-
сціне іх у падатак. Рашту атрымае-
не ў дзяржавыдаце.

Як праводзіць прыкладны стат сельска-гаспадарчай арцелі

Растлумачэнне Наркамзему СССР і Колгасцэнтр Зацверджана ЦВК і СНК Саюзу СС

1. Аб нормах здачы (продажу) загатоўчым органам збожжавай прадукцыі (на п. 22 ста-
туту).

Устанавіць для колгасаў у рай-
нах пераважна збожжавых гаспа-
дарчых: (Паўночны Кавказ, Украіна,
Ніжняя і Сярэдняя Волга, Башкі-
рыя, Татарыя, Урал, Сібір, ЦЧО,
Казахстан, Крым, вытворчыя збож-
жавыя райны іншых зобласцей) нор-
му здачы (продажу) таварнай
збожжавай прадукцыі загатоўчым
оргнам ад адной чвэрці да адной
трэці часткі валовага збору, вы-
ходзячы з разліку сярэдняга ўра-
джаю.

Для колгасаў нязбожжавых рай-
наў устанавіць ааау (продаж) та-
варнага хлеба на норму, не пера-
вышай адной восьмой часткі
валовага збору яара.

Уся астатняя маса валовага збо-
ру, як у збожжавых, так і у ня-
збожжавых районах застаецца ў поў-
ным распараджэнні колгасаў.

2. Аб азімых пасевах членаў с.г. арцелі (на п. 4(статуту).

Урадак азімых культур, вясел-
ных мінулай вясення членамі с.г.
арцелі у індывідуальным парадку,
належаць пасеўчыкам. Пры абна-
лоце азімых культур, заселеных у
паказаным парадку, частка сабра-
нага зярна прадаецца пасеўчыкам
ні загатоўчым органам, згодна да-
гавору аб контрастанці, частка
ідае ў насаенны фонд арцелі, а так-
сажа на аплату калектыўнай убор-
кі і абмалоту, а ўсё астатняе зярно
застаецца ў поўным распараджэнні

пасеўчыкаў, прычым, нікія
гін адлічэнняў у фонды збо-
жжавых не ўтвараецца.

3. Аб аплаце працы ў сель-
гаспадарчай арцелі (на п.
статуту)

Аплата працы ў колгасах
ня вылічвае з вынікаў ура-
дальных даходаў колгасу.

Аплата працы робіцця і ва-
і грашмыма, прычым катэ-
гаварняюцца аплата працы
гаспадарчым унутры колгасу вы-
грашмыма.

У аснову разлікаў у колгасе
камі па лініі аплаты працы
дзевяць кожнасць і якасць
асобнага колгасніка або
згодна рашэнням агульнага
колгаснікаў.

Прызначэнне павольным вы-
не а валовага ўраджаю с.г.
лай і з іх прыбыткаў ад на-
абагуленай жывёлы ў про-
размеравання паміж кол-
камі, адпаведна якасці,
вай кожнам з іх у абагуленым
колгасу.

4. Аб уступных уносах с.г. арцелі (на п. 8(статуту)

Устанавіць размер уступных
уносаў для ўступаючых у с.г.
25 руб. для багракаў і ад-
25 руб. для беднякоў і сора-
у залежнасці ад моцнасці
даркі ўступнага ў колгас.

Народны Камісар Зем-
робства СССР Я. ЯКА
Старшыня Колгасцэн-
Т. ЮР

Буда-нашалёўцы нанчаюць ранні сё

Адвод правага кіну для колгасаў і індывідуальных
нічка-сераднечных гаспадарак скончаны. Колгасы да пер-
лічбаў красавіка правялі пробны выезд у поле.

З 1-га красавіка па ўсіх колгасах распачата сёба. Ак-
ны колгасы ўжо нанчаюць засеў траў і ранніх культур.

Колгас «Надзея» засеў мая 20 га розных культур
іначай сёбу ранняга ячменю. Колгас «Трантарысты»
сама нанчае засеў траў яравых культур.

Але ў той ч.о. калі ўсе колгасы раіну з вялікім эн-
азмам праводзяць вясеннюю сёбу,—па індывідуальных
нічка-сераднечных гаспадарках гэтай падрыхтоўкі няма.
яшчэ не падрыхтаваны і сёба, сельска-гаспадарчы інвэн-
не адрамантаваны, насенне не ачышчана.

Патрэбна прыняць тэрміновым меры і ліквідаваць па-
зрыву вясенняй сёбы па індывідуальных бядняцка-сё-
ніцкіх гаспадарках.

Комсамольскія ячэйкі ў банку ад сацбудаўніцтва

Комсамольскія ячэйкі Індустрыя-
га раёну паводальніваюць ўдзялі-
чючы ў заняцананні колгасаў і ў
падрыхтоўцы іх да вясенняй сёбы.
На шэрагу колгасаў не абагулен

цалкам сельска-гаспадарчы інвэн-
не абагулена і не ачышчана
сёнае, колгасы ня маюць
чыя пранойныя паліцы і
праца ў колгасе не арганізавана
Комсамольскія ячэйкі,
практычнага ўдзелу ў вы-
кокротных мерапрыемствах,
выносаць рэзольцыі, не арга-
чы для практычнага ўдзелу
комсамольцы і батрацка-бля-
і сярэдняй моладзі колгас-
Райком камсамолу ведае
кім стане праца шэрагу ача-
да гэтага часу ня прыпаў
нар.

Васіль Рэ-

Супроць антымарксысцкіх крыклівых ацэнак

З лініі агня пралетарскай літа-
ратуры вышоў лепшы салдат, вялі-
кі поета вяшчае эпохі—Уладзімер
Маякоўскі. Для нас, для ўсё рабо-
чае класы, для партыі і камсамолу
Маякоўскі быў блізкім таварыш на
вакоп класавога фронту. Маякоў-
скі біў па ворагу сымаротным аг-
нім сатыры, ён рубіў ворага ста-
дэвай шоблай сібернай класавай
неліскай.

Як нізодзія поета нашага часу,
Маякоўскі адолеў з усіх сілай сваё-
го тэмпераманту, з усіх шырынёю
і глыбінёю поеты Кастрычніка, на-
лецаць у кулак, вапнякам, шові-
ністам, мешчанінам і падхалімам
ўсіх класавых і насах. Мы ня
можам апраўдаць яго сьмерці, з
ўсёкага адыхоу ад рэволюцыйнай
барацьбы, але гэтыя агідны і блас-
сэнсочна сьмерць чалавека Мак-
коўскага ніколі не зацікавіць пера-
нам гіганцкай фігуры поета-рэво-
люцыянера—пісьменніка Маякоў-
скага.

Толькі так можна аднесціся да
сьмерці Маякоўскага. Горш усяго ў

такіх выпадках антымарксысцкае і
якраз вяржас пралетарыату ацэнка
творчасці поеты. Нам асабліва, што
імяна так робіць газета «Рабочий»,
калі ў нумары 88, ад 15 красаві-
ка друкуе наступныя радкі з по-
ваду сьмерці Маякоўскага:

«После революции Маяковский—
получник (?). Он пишет ряд вещей,
проникнутых большим пафосом—
„100.000.000“, „Строки о револю-
ции“, „Ленин марш“, „Ленин“,
н'еса-сатра „Клоп“, „Теодор Нете-
то“ и др. В этих революционных ве-
щах Маяковский публицист, поэт
стихотворного лозунга, но он нева-
жно выплывает свое „я“. Это
столь характерно для пережитков
мелкого буржуа. И после револю-
ции Маяковскому чуждо миро-
ощущение пролетариата, как ор-
ганическая система идей, чувств
и настроений».

Прыводзячы гэтую вытрымку з
газеты «Рабочий», мы ніяк ня мо-
жам прайсці міма гэтай памылкай
і ня моцны крыклівай ацэнкі, якую
дае газета «Звезда» Маякоўскаму

у нумары ад 15-4. «Звезда» пі-
сала:

«Баскрайны індывідуалісты, по-
то-орыгінал, анархісты навуццяў і
настроў застаўся верным сабе і ў
апошняму хвіліну. У мяне выхадзіў
мяна—у гэтых мокальскіх словах
увесь Маякоўскі, які заўсёды меў
крытэрыем не калектыў, а свай
ўласнае „я“ нават тады, калі пам-
нашаў людзей на мільёны. Нас
здымае, чаму „Звезда“, вышн-
чаючы учора вытрымку з артыку-
ла „Правды“, ня выправіла сваю
памылку.

Міжволі ўспамінаюцца словы са-
мага Маякоўскага, сказаныя ў дру-
гой прычыны:

Где ты
бронишь
или гранта грань?
А в решетках
памяти
уже пованеси
стихов и воспоминаний
—дрян»

Рэдакцыя «Рабочий» дадэй піша,
што Маякоўскі стварыў рэчы «знач-
творчасць».

тальнай художественной и идейной
ценности» Якія ж гэта могуць быць
рэчы, калі ўтвару іх «чуждо ми-
роощущение пролетариата»?

Беспрымысловасцю, поўнай ад-
сутнасцю класавога крытэрыя, про-
ніцнай крыклінасцю—вось чым
дыша артыкул «Рабочего».

Мы добра ведаем, што марксыс-
кая крытыка, якая ра гэтага часу
аналі што ўсім не працавала над
кожым таварным матэрыялам
Маякоўскага адшукае і прааналізуе
элементы дробна-буржуазнага анар-
хізму ў дарэволюцыйнай творчасці
поеты, устанавіць іх прычыны і
характар, аб якіх гэтыя пісакі ў
«Рабочего» маюць яшчэ мізэрнае
ўяўленне. Марксысцкая крытыка
таксама прасочыць шлях поеты ў
Кастрычнік і яго сьмерці Кастрыч-
ніцкі шлях, які робіць яго поетам
рэволюцыі—інтэрнацыяналістам.
Апошняе—саме важнае. Прадоў-
жыць масы ведаюць Маякоўскага
імяна такім, і толькі з такога пун-
ту погляду трэба ацэньваць яго
творчасць.

Ленін цаніў у Маякоўскім
тычны бок яго творчасці—
класавую настрату і зобаданне
Рабочая класа любіць Маякоў-
скага, як барацьбіта і во-
сцяка нашых дзён і тым
рашуча асуджае яго адыход
ту рэвалюцыі.

Партыя і камсамол бачаць
асобе Маякоўскага «большо-
волюцыйнаго поета, мастера
тэаляскага цеха, неутомимаго
мешчаніка сацыялістычнай с-
рава».

І толькі газета «Рабочий»
ходзіць, што Маякоўскаму
міроощущение пролетариата
М. Гольд-
А. Кан-

Вялікі замежны паход лінкора «Парыская Комуна» і крайсера «Профінтэрн»

Караблі ў Брэсце

(Ад нашага спецыяра)

І дарма буржуі баяліся. Мы не агітавалі рабочых, але яны бачылі, як жыццё нашага чырвонафлётца і яго ўзаемаадносіны з камандамі. Бачылі нашы вечары самадзейнасці, пераключаючыся на колькі культурна мы праводзім свой адпачынак, не хваляючыся за-за таго, што нас на пусцілі на бераг. Яны з захапленнем гаварылі аб Марці, запэўніваючы, што вырвуць яго з турмы. З вялікім энтузіязмам працавалі на караблі, які носіць дарогое ім імя Парыскай Комуны. Тайком перадавалі прыбральнікам нашых каторгаў нумары газеты «Юманітэ». Матросы даравалі на ўспамін нашым чырвонафлётцам свае шапкі. Каманднаму складу і частцы чырвонафлётцаў было дазволена сходзіць на бераг толькі па службовых справах.

Пра гэтыя групы буржуазнага газетка «Ля Дзюпэ» прымушана была пісаць наступнае: «Офіцыйнага дазволу аб сходзе на бераг здаецца ім было дадзена, але была зроблена ўступка. Савецкая каманда ідзе сабе вельмі добра» (?) Мы добра разумеем, якіх цяжкіх каштавала напісанне гэтага «вельмі добра».

Але факты—рэч упартая, супроць іх ня пойдзеш. Вялі сабе прыкладна і не напісаць аб гэтым быў бы проста сорам.

Тых нямногіх, якія пабывалі на беразе, як заўсёды абкружалі расійскія эмігранты, якія ў адзін голас надзірэлі, што яны выкалі з Расіі да рэвалюцыі, каб прыкрыць свае ўцёкі ад яе. Іх пытанні трафарэтычныя: ці прыйдзе, што ў вас страляюць, б'юць жанчын, што ў вас голод... і цяжкія перакананні іх у выдумках гэтага. А не знайшоўшы супярэчнасцяў, яны плачучы. Што гэта, сьлёзы злосьці, ці камяня.

Некалькі слоў аб жыцці французскіх рабочых. Французскія сацыялісты запэўніваюць, што рабочая класа Францыі пражывае ў матэрыяльным і моральным дабрабыце. Ад гутарак з многімі рабочымі ў нас склаўся зусім іншая думка. Бюджэт рабочага нікчэмны, большая частка яго ідзе на продукты першай неабходнасці, дэны на якія вельмі высокія, тады як узровень цен на прадметы раскошы—вельмі нізкі. Напрыклад: чатыры кілаграмы каштуюць столькі-ж, колькі ляжарованыя боцікі; хромавыя-ж, неабходныя кожнаму рабочаму, каштуюць ужо даражэй. Вітрына любога магазynu служыла довадам гэтага. Становіцца зразумелым, чаму гэта ўсе французскія рабочыя замест бацнак носяць на нагах цяжкія дэраваныя калоці. Або, магчыма, законодаўца мод—Парыж прыдумаў асобную моду для французскіх пралетарыятаў?

Провакатары таксама мелі гонар нас наведваць. За час нашай стаянкі ў Брэсце да бярта некалькі разоў адыходзілі шлюпкі з падарожнікамі тыпамі, якія, імануючы сабе «дэмакратамі», надзвычайна аддзяляліся памахваючы партыйнымі білетамі, прасілі паклікаць ім катэдра, адначасова распытваючы аб дэмакратыі і аб нашай думцы «ці тут будзе паўстанне французскіх матросаў». Пасля таго, як дзве-тры такія групы мы проста папрасілі адыйсці ад карабля, яны спынілі свае наведванні.

Стаянка ў Брэсце была скарыстана намі максімальна. Уласнымі сіламі зрабілі неабходны рамонт. У гонар месчнага прабывання ў плаванні быў дадзены вечар спайкі каманды і чырвонафлётцаў і когот-кампаніі лінкора, які адначасова служыў адказным вечарам на вечары, наладжаныя чырвонафлётцамі з запрашэннем каманды. Мы скарысталі іх для таго, каб падзяліцца вопытам пройджанага шляху. Докладвалі аб гатоўнасці механізмаў для далейшага пераходу. Затым быў наладжаны вечар самадзейнасці. Тут і месцу будзе пры

весці вытрымку з размовы журналіста П'ера Буа з камандзірам нашага лінкора: «Ноч спусцілася на райд,—піша ён,—на караблях сцягі спущаны, што зусім знішчыла розніцу паміж намі. Той-жа сцяг сцяга вартасца на абодвух баках. Адвольная электрычнасць абкружае карпусы французскага і лінкора флёту СССР. Трэба ісці далей, каб убачыць розніцу». Так, муссе, іменна далей, нават яшчэ далей, чым гэта вам уяўляецца, трэба пайсці вось на такі банкет, у цэнтры савецкага карабля. Там вы убачыце, як камандзір і чырвонафлётцаў разам абгаварваюць свае дзеянні, дзяліцца вопытам і ўражаннямі, а потым пайсці на французскі карабель для таго, каб убачыць сценку, якую з нашага карабля можна было добра наглядзець, як на палубе лінкора «Дзідро», унтар-афіцэр дупіў па мордзе французскага матроса. Было за што і пахваліць французскага.

Морскі прэфэкт уважліва ішоў на спатканне нашым караблём. Усё, што патрабавалася, даставлялася акуратна. Перад нашым уходом адзін наш чырвонафлётцаў захаваў вострым апендыцытам. Ён быў зараз-жа прыняты ў шпіталь, і, ня гледзячы на першы дзень каляд, тэрмінова ўдалося операваны і пакінуты на лячэнне ў Францыі.

Некаторы казус атрымаўся з рамонтам. Спачатку ваенны порт адмаўляўся ад работ, быццам з-за «перагрузкі работамі». На справе-ж яны баяліся «агітацыі» рабочых з боку «савецкіх марак». А мы на 99 проц. ня ведаем французскае мовы (на наш вялікі жал). Толькі пасля тыго, як наша камандаванне звярнула ўвагу ваенна-марскае ўлады Брэсту, што смяшна ня даць нам 10-15 чалавек рабочых на тыдзень, у той час, як у порце будзе некалькі ваенных караблёў для Грэцыі, Польшы

і іншых. І што, камандаванне лічыць нежаданым аказаць нам садазейнічанне прыняцым, морская ўлада Брэсту адабрала работні ў прыватніка, зламаўшага ў нас вялікія грошы і «працягнуўшага тэрмін, узяліся за рамонт, які быў скончаны з дакладнасцю да хвіліны».

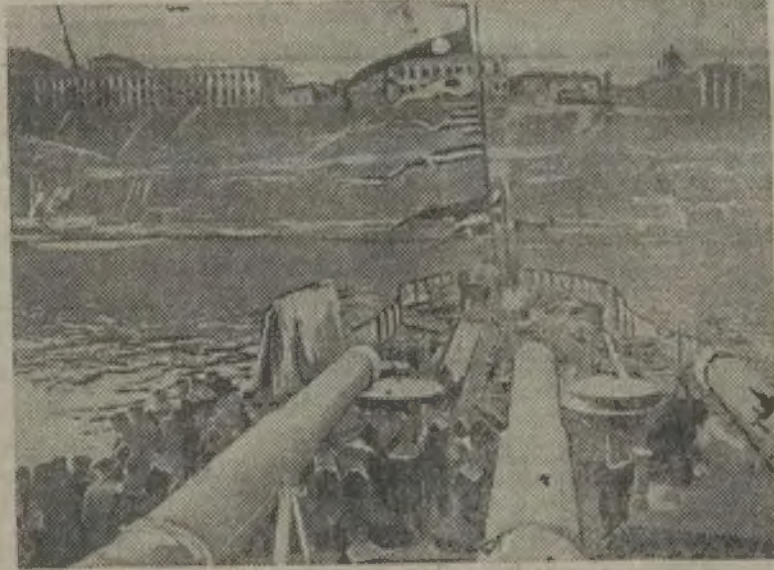
Наперадзілі нашага выхаду з Брэсту на карабел прыбылі прадстаўнікі паўнамоцнага прадстаўніцтва ў Парыжы. Асабовы склад карабелю заслухаў іх прывітанні і даклады. Таварышы з паўнамоцнага прадстаўніцтва прынеслі карабелю падарункі: па грамафону, які ня маўля нам дапамогі ў далейшым плаванні ў вольныя хвіліны, і па фото-апарату для карабелюных фото-гурткоў. За гэты пераход было выпушчана 11 фотогазет.

Нарэшце ўсе прыбылі і работы былі скончаны і мы выйшлі з гавані на райд. Камандзір карабля адмовіўся ад дапамогі, якую прапанаваўі буксіры і сам, без дапамогі, вывёў лінкор з гавані. А вывесці драднют з неабходнай гавані сваімі машынамі сарод маракіх лічых асаблівым морскім шыкам.

У першы дзень каляд, стоячы на райдзе, адпрацоўвалі дзень індустрыялізацыі. Камандны склад адлічыў адназначным заробаткам. А ў гэты час у некалькіх кабатальных ад нас каталіцкіх пастары святкавалі каляды, стрыглі сваю пагосту. У нас на карабелі заканчаліся апошнія падрыхтаванні да пераходу Брэст-Калыяры-Неапаль. Увечары разгарнулі работу вясёлкаваўнічых бязбожнікаў. Па карабелі ішлі анты-рэлігійныя лекцыі і гутаркі.

26 га сьнежня, падняўшы дзякуем за добры прыём (у простым і пераносным сэнсе), мы пакінулі Брэст.

М. ФАЛІН.

Лінкор «Парыская Комуна» на зімовай стацыі ў Севастопалі

Да правэркі ведаў студэнтаў завочнага рабфаку

Менскі Завочны Рабфак цалкам выканаў праграму I-га курсу рабфаку.

У сувязі з тым, што некаторыя студэнты не паспелі прапрацаваць усіх 7-мі заданняў Завочнага Рабфаку, дзякуючы розным перашкодам, якія сустракаліся ў студэнтаў як на вясці, так і ў горадзе, доканат Рабфаку ўстанаўлівае для правэркі ведаў 2 тэрміны: першы тэрмін з 20 па 25 мая г. г., другі тэрмін з 1 па 5 жніўня г. г.

У май месцы будучы выклікацца толькі тыя таварышы для правэркі ведаў, якія цалкам прапрацавалі 7 заданняў. У гэты час будучы таксама выкліканы студэнты якія наогула адсталі ў акадэмічных адносінах, якім неабходна дапамога Рабфаку ў сэнсе са-

мастойнай прапрацоўкі заданняў, а такіх на вялікі жал ёсць шмат.

Усім студэнтам нин будучы выкліканы ў г. Менск, будучы пасламы літары з 50 проц. скідкай на презд на чыгуны, але батрацкай, бадняцкай частцы студэнтаў, а таксама і колгаснікам будзе дана дапамога на презд на-зад на чыгуны.

Студэнтам, якія знаходзяцца ў адлегласці 100 кіламетраў ад Менску, літары пасылацца ня будучы і яны павінны будучы прыехаць на свой кошт.

У часе правэркі ведаў студэнтам будзе прадстаўлена агульнае памяшканне, харчаванне-ж павінна набывацца за свой кошт.

Разам з правэркамі ведаў першага курсу будучы таксама прымацца асобы на другі курс завочнага Рабфаку на праграме першага курсу, для чаго патрабна сваечасова падаць аб гэтым заяву і прыклашці ўсе дакументы згодна правілаў прыему на Завочны Рабфак (гл. «Савецкая Беларусь» за № 82 (2870) ад 8 красавіка г. г.).

Студэнты колгаснікі, а таксама працуючыя на вытворчасці павінны падаць заяву аб адпуску іх у г. Менск на час правэркі ведаў.

Помнік Ільлічу

Проект помніка Уладзімеру Ільлічу, які робіцца скульптарам Грэйсам, асольна-гаонадэрнай выстаўка. На прэзенту помнік будзе пабудаван чынам: трыбуны, лес пабудовы. Помнік будзе отакць на элеватары, будаўнічая вышыня вышынёй у 21 мэтр. Фігура будзе вышынёй у 7 мэтраў. Увесь помнік па прэзенту павінен займаць плошчу ў 180 кв. мэтраў. Рама фігуры будзе пабудаван толькі з дрэва. На адмукі:—Скульптар Грэйс за працй над прэзентам.

Завочны інстытут журналісты

Культпроп ЦК КП(б)Б павадамляе, што 1-га мая адчыняецца пры ГІЖ завочны інстытут журналістыкі.

Мэта завочнага ГІЖ—павысіць творчыя і палітычны ўзровень і вытворчую (газетную) кваліфікацыю членаў партыі і камсамольнаў, якія працуюць, як у нізавым (фабрычна-заводскіх, савгасных і колгасных друкаваных газетках), так і ў агульным друку.

Завочны ГІЖ мае два аддзяленні: першае—для работнікаў нізавога друку (фабрычна-заводскіх, колгасных і савгасных друкаваных газет) і другое—для работнікаў агульнага партыйна-савецкага перыядычнага друку.

I. На першае аддзяленне прымаюцца

1. Члены і кандыдаты УсеКП(б) і члены УсеЛКСМ з камсамольскім стажам ня менш 3-х год, якія агульнае рэдактарамі і членамі рэдакцый друкаваных фабрычна-заводскіх, колгасных і савгасных газет.

ЗАЎВАГА. У парадку выключэння дапускаецца прыём беспартыйных членаў рэдакцый фабрычна-заводскіх, колгасных і савгасных газет з вытворчым стажам ня менш 5 год, актыўных грамадзкіх працаўнікоў, пры навунасьці камандыроўкі партыйнага камітэту.

2. Кожны з паступаючых на гэтае аддзяленне павінен умець бегла пісаць, выказаць сваё думка ў пісьмовай форме свае думкі, ведаць 4 дзесяткі прытэтыкі.

3. Тэрмін навування 2 гады (20 вучэбных месяцаў).

4. Прыём утвараецца толькі на увес курс. Запіс на асобныя прадметы не дапускаецца.

5. Пры адпаведным мясцовым кіруючым газетам для завочнікаў скіляюцца штогодна курсы-конференцыі.

Скончыўшы завочны курс першага аддзялення карыстаюцца пераважным правам паступлення ў Дзяржаўны Інстытут Журналістыкі пры здавальненні іх асноўным правілам прыёму (партыйны і вытворчы стаж).

II. На другое аддзяленне прымаюцца

1. Асобы, якія працуюць у агульным перыядычным друку (газеты)

члены і кандыдаты УсеЛКСМ з камсамольскім стажам ня менш 3-х год, якія прышлі ў друку непасрэдна вытворчасці.

2. Кожны паступаючы на другое аддзяленне павінен мець ужо пэўную агульную адукацыю ў аб'ёме ня ніжэй школы другой ступені.

3. Тэрмін навування на другое аддзяленне—3 гады (30 вучэбных месяцаў).

4. Прыём робіцца як на курс, так і на часць яго. Кожны паступаючы на другое аддзяленне павінен мець ужо пэўную агульную адукацыю ў аб'ёме ня ніжэй школы другой ступені.

5. Для завочнікаў другога аддзялення будучы штогодныя курсы-конференцыі ў абласных і рэспубліканскіх і абласных трах курсы-конференцыі.

III. Агульныя ўмовы

1. Прыём на завочны ГІЖ павінен быць правіла, на якім будзе рэдактарамі партыйных камітэтаў абласных і рэспубліканскіх і абласных трах курсы-конференцыі.

2. Абудаванне на завочны ГІЖ для камандыраных партыйных камітэтаў бесплатнае. Затым, выпісваюць толькі за рэдакцыю (ня вышэй 10 рублёў) Хто друкаваныя заданні і лекцыі завочніка.

3. Асобы, якія адпавядаюць пэўнаму патрабаванню, але не папалі ў разьвернуты быць залічаны за пэўнае вышэй 30 руб. у год.

4. На пачатках платнае прапанаванае прыём і бесплатнае адзінае прышлі ў друку у парадку з вытворчасці, пэўнае рэдактарамі партыйных камітэтаў іх мясцовых ячэйкаў.

Гэтыя катэгорыі на завочны ГІЖ не выклікаюцца.

5. Вучэбныя пляны завочнага ГІЖ разлічаны на штогоднае самастойную працу завочнікаў менш паўтара гадзін у дзень.

ЦК КП(б)Б прадстаўлена падаць заяву і аякату ў Кулгасны ЦК не пазней 25-4-30 году.

Адказы рэдакцыі Рэдакцыя

Дом пісьменьніка (Савецкая, Сеньня 17-га красавіка) жалобны вечар

і памяці вялікага рэвалюцыйнага паэты

УЛАДЗІМЕРА МАЯКОўСКАГА

Запрашаем ушанаваць памяць паэты рабочых, пісьменьнікаў, мастакоў, кампазытараў, артыстаў.

Пачатак а 7-й гадзіне увечары.

Праўленьне Дому Пісьменьнікаў

УСІМ ЯЧЭЙКАМ ЛКСМБ

Мен. АК ЛКСМБ АДЧЫНЯЕ ў гэтым годзе

ДОМ АДПАЧЫНКУ

яні будзе існаваць з 15.5 па 15.8.

Усе эканом-працаўнікі павінны прынесці ў АК ЛКСМБ асьпым т. т., жадаючы ехаць у дом адпачынку, з 15-га красавіка па 1-е маі. Сьпым будучы арымацца з 3 разоў у тыдзень: на калядах, перадах і пятніцах ад 6-й да 8-й гадзін увечары.

Заг. Мао. Эканом Ааа. АК ЛКСМБ ГОЛЬДБЕРГ.